

**Naaja H. Nathanielsen
Løsgænger**

**FM 2016/145
24. maj 2016**

**Forslag til forespørgselsdebat om, hvilken rolle Grønland har som en del af verden samt om, hvordan Grønland som en del af verdenssamfundet skal stille sig når der sker store menneskelige katastrofer internationalt, grundet krig i enkelte lande eller mellem lande, og når der internationalt deltages i organisering af nødhjælp eller modtagelse af flygtninge.
(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)**

Vores land lever primært af fiskeri og af tilskud fra den danske stat og Europa. Derudover ønsker vi at styrke råstofsektoren og turismen. Disse grundlæggende forhold for vores land understreger at vi er en del af verden. Der er ikke noget reelt alternativ i forhold til at anerkende dette. Hvis vi vælger en isolationistisk og nationalistisk politisk vej, så bremser vi os selv. Vi har brug for omverden for at kunne etablere en selv bærende økonomi og lægge grunden for national selvstændighed.

Desværre er der en klar tendens i retning af, at vi vender ryggen til omverden. Vi er ikke noget særsyn hvad det angår. Den samme tendens kan spores overalt i verden. Men denne tænkning mener jeg skal bekæmpes. For hvis vi ser på verdenshistorien har det aldrig ført noget positivt med sig, at man lukker sig om selv og bygger mentale mure mellem hinanden. Og jeg mener ikke det er noget bevis for, at sådan en tankegang har fremmet ens egen kultur eller styrket den.

Når man er ressourcestærk mener jeg man har et stort ansvar for at passe på andre der ikke er så ressourcestærke. Det gælder både i forholdet mellem mennesker og i forholdet mellem lande. Vi er ikke problemfri. Det er der ingen lande der er. Alle lande kender til fattigdom, vold, kriminalitet, arbejdsløshed og andre problemer. Men selv med disse problemer i vores land er vi stærke i forhold til mange andre lande. Vi har både det økonomiske overskud og det menneskelige overskud til at tage os af andre end os selv. Det beviser vi hver dag, hvor mange borgere her i landet hjælper deres familie og naboer og hvor der årligt gives mange penge til velgørende arbejde i ind- og udland. Det er min opfattelse, at Selvstyret skal afspejle befolkningens venlighed og ikke lade sig diktere af de stemmer der taler for, at vi lukker os om os selv. Hvis alle lande tænkte, at man først skulle løse sine egne problemer før man kan hjælpe, ville vores land være meget ilde stedt. For Danmark har sandeligt også sine problemer at slås med og det samme gælder for resten af Europa. Tænk hvis de vendte os ryggen. Det er en naturlig følge af vores ønske om øget selvstændighed at vi påtager os et globalt ansvar. Hvis vi vil tages alvorligt af omverden må vi også vise ansvarlighed og styrke. Og det mener jeg vi vil gøre ved at bidrage til løsningen af verdens store problemer, som er fattigdom, krig og klimaforandringer. Vores bidrag skal naturligvis afspejle vores formåen. Men jeg mener ikke vi kan komme udenom at yde et bidrag.